Tc 554_3

(απαγγελία)

“Στολίζεται η νύφη μας και βάζει τα χρυσά της
βάζει τον ήλιο πρόσωπο και το φεγγάρι αστέρι
και το χρυσόν αυγερινό κορώνα στα μαλλιά της.
Σε γέλασαν πατέρα μου σε πήραν τα παιδί σου
σε πήραν την τριανταφυλλιά μέσα από την αυλή σου.
Νύφη μου το φουστάνι σου αγγέλοι το ’χουν ράψει
και κάτω απ’ τον ποδόγυρο τ’ όνομά τους έχουν γράψει”.